בס"ד

# יום ד', יג' במנחם אב תשנ"ח (5 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

## המשך של תולדות ביתר (מאתמול)

כאמור, כאשר שאל בן כוזיבא את הכותי, "מה אמרת לרבי אלעזר ומה אמר לך?", ענה הכותי, "מוטב שאהרוס את שמי ולא יתברסמו מסגורין של מלכות".

ר"ה בן כוזיבא סבור בדעתו שביקש ר' אלעזר לתמוך אותו במדינה. שלח בן כוזיבא והביאו לר' אלעזר אצלו. אומר לו, "מה אמר לך אותו כותי?" אמר לו, "אין יודע מה לחש לי באוזני". ר"ת שומך בגרפילה ולא שמעתי כלום". "ומה אמרת לו?" אומר לו "לא כלום". ונתמלא בן כוזיבא כעס, בסס בו ברגלו בעטה אחת והרגו. יצאה בת קול ואומרה: "הוי רועי האלילים שופבי הצאן, תרב את זרועו ואת עין ימינו, זרועו יבוש תיבש ועין ימינו כהה תכהה" [זכריה יא, יז] אומרה לו, "אתה שברת זרועם של ישראל ומחת את עין ימינם. לפיכך - זרועו (של אותו הא'ש) יבוש תיבש וכו'. מיד תירמו הפוזנית ונלכדה ביתר ונהרגו בן-כוזיבא.

ונכנסו 80,000 אנשי צבא לכרך ביתר והרגו בה אנשים נשים וטף. ור"ה הדם מגיע אבנים של 40 סאה (מעל לטונה) והולך בים 4 מיל. שמעו חכמי שביתר קרובה לים, רחוקה היתה מן הים מיל (באוב). וכרם אחדות ר"ה עד לאדריאנוס 18 מיל x 18 מיל (כמן המרחק מטבריה לצפורי) והקיפו אדר מהרוגי ביתר במלוא קומה ובפישוט ידים. ותלה עליהם שלא יקברו עד שמחו שלך אחר ותלה עליהם וקברום.

שבע שנים בדרו אומות העולם את כרמיהן מחמת של ישראל בלא כפל.

אמרו בשם ר' שמעון בן יוחאי: 500 בתי סופרים היו בכרך ביתר, והקטן שבהם לא היה פחות מ-500 תינוקות של בית רבן.

**לקראת ט"ו באב (יום שני):** אמר רבן שמעון בן גמליאל: לא היו ימים טובים לישראל כחמישה-עשר באב וכיום הכיפורים שבהן בנות יושלים יוצאות ... וחולות בכרמים.

**יום נעים!**